

15 april 2018

Gud Vill Samla Sitt Folk

Är du villig att komma?

Predikan i Betelförsamlingen Jönåker

Villigt kommer ditt folk när du samlar din här (Psaltaren 110:3)

Bibeltext

En psalm av David. HERREN sade till min Herre: "Sätt dig på min högra sida, till dess att jag har lagt dina fiender som en fotapall under dina fötter." Din makts spira skall HERREN sträcka ut från Sion, du skall härska mitt ibland dina fiender. Villigt kommer ditt folk när du samlar din här, i helig skrud kommer din unga skara inför dig, som daggen kommer ur morgonrodnadens sköte.

(Psaltaren 110:1-3)

Inledning

Min predikan idag handlar om att Gud vill samla sitt folk, sin här, sin unga skara, till att tillsammans med sin befälhavare gå ut i strid för Guds rike tills alla fiender lagts under Jesu fötter. Nu är det inte en strid mot människor, utan en kamp mot osynliga makter, tankebyggnader och allt som reser sig upp mot kunskapen om Gud, och som blockerar människor mot evangeliet.

Men inledningsvis vill jag peka på vad som håller på att hända i vår omvärld. Ibland kan det vara nyttigt att föreställa sig att man på motsatta sidan i någon fråga och försöker förstå motståndaren och vilken logik som ligger bakom hur denne handlar.

Bibeln säger att kulmen på historien, just innan Jesus kommer tillbaka, skall kännetecknas av ett kaos på alla områden som kommer att bereda vägen för en annan Kristus-gestalt, Antikrist, som kommer att träda fram som en frälsare och ta makten över hela världen, skenbart lösa alla problemen och inrätta ett falskt fridsrike som kommer att vara ett fåtal år. Liksom Gud vill samla sitt folk, ja alla folk till trons lydighet under Jesu herravälde, kommer denna falska Jesus-gestalt

att samla alla folk under sin kontroll och tvinga alla att ta emot ett tecken på pannan eller på högra handen och delta i en ny religion. Det skall bli som i det forna Romarriket där alla folk (utom judarna lustigt nog) tvingas svära trohet mot kejsaren och delta i kejsartillbedjan. Vägrade man blev man dödad.

Detta är inte möjligt, kanske någon säger. Mina vänner, se er omkring. Hur skall världen lösa de ekonomiska kriserna? Hur skall världen lösa miljöproblemen? Hur skall vi få bort problemen med terrorismen? Med krigen mellan olika folk, religioner, nationer och stater? Hur ska vi kunna undvika att "fel" partier väljs till makten i de västerländska s.k. demokratierna? Hur skall vi undvika intolerans och religionssplittring? Svaren på alla dessa frågor är iskallt logiska: inför världsvid diktatur, lägg allt under fullständig kontroll, inför en enda religion och en enda ideologi, en gemensam moraluppfattning, ett enda språk, ett enda folk, en enda härskare över hela världen med säte i en särskild stad, förmodligen Rom. Och förtryck skoningslöst alla som inte böjer sig, särskilt de intoleranta kristna som tror att Bibeln är Guds Ord och som inte böjer sig för någon. Först då kommer mänskligheten att kunna lösa sina problem. Och detta vore heller inte första gången de kristna förföljs som hela mänsklighetens fiender, för så har skett under hela historien gång på gång. Denna sista gång blir endast kulmen på ett mönster som är väl känt i historien¹.

Detta är ingen utopi. Samtal i denna riktning förekommer redan. Bland annat säger många högt uppsatta personer numera att demokratin måste "pausas" för att vi skall kunna lösa klimatkrisen eftersom folk i allmänhet är för dumma för att välja rätt ledare.

Detta är vad vi har framför oss. Mitt i vår välfärd förbereds världen för den usla Kristus-kopia som Antikrist är. Men hans ande är redan verksam, överallt bland människor som hyllar lögnen och lever i strid mot det evangelium Bibeln lär oss. Om vi nu tror att detta kommer att ske, så finns det bara en sak som är viktig: att *Gud får samla ihop sitt sanna folk*, så att vi inte bara kan hålla stånd mot det som ligger framför utan ÄVEN vinna andliga segrar mitt i mörkret.

Mitt budskap idag är: Gud vill samla sitt folk. Men frågan lyder: är du villig att komma?

¹ De första kristna förföljdes som *ateister* eftersom de förkastades de grekiska och romerska gudarna och vägrade delta i avgudadyrkan, och deras vägran att erkänna kejsaren som gudomlig och deras tal om Jesus som kungarnas kung och herrarnas herre tolkade dåtidens myndigheter som samhällsfientligt och upproriskt.

Predikan

1. Guds Sons upphöjelse och makt är motivationen till att Guds folk skall samlas i en enad härskara
 - 1.1. Grundmotivationen till att folket kan och ska samlas är att det finns någon som är upphöjd av Gud till maktens högra sida och vars spira HERREN sträcker ut över folken. Gud Fadern har en gång *sagt* till sin Son, Davids Herre, gett Honom ett gudomliga påbud om att Han skall regera tills alla fiender lagts under Hans fötter.
 - 1.2. Sonen skall härska mitt ibland sina fiender -- denne är härskaren trots människors motstånd och ovilja att böja sig för den sanne kungen, se även Psalm 2. Alla människor kommer inte att bli frälsta, men alla kommer att böja sina knän och erkänna att Jesus är Herren, Gud Fadern till ära.
 - 1.3. Det här handlar alltså om Jesus Kristus, som vid sin uppståndelse blev upphöjd till Faderns högra sida och som skall återvända därifrån för att döma levande och döda, och när han kommer skall han upprätta sitt tusenårsrike när han räcker ut sin spira från Sions berg, där han satt sina fötter. Och då skall han i grunden förgöra den antikristliga väldet.
 - 1.4. Att vi är så splittrade som församlingar och församlingsrörelse idag beror i mångt och mycket på att vi inte förstått hur högt upphöjd Jesus är. Hade vi förstått det hade allt sett annorlunda ut.
 - 1.5. Notera att Jesus diskuterade just vers 1 med fariseerna i evangelierna, t.ex. Matt 22:41-46: *Medan fariseerna var samlade, frågade Jesus dem: "Vad anser ni om Messias? Vems son är han?" De svarade honom: "Davids". Då sade han till dem: "Hur kan då David, driven av Anden, kalla honom Herre och säga: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida, tills jag har lagt dina fiender under dina fötter. Om nu David kallar honom sin Herre, hur kan då Messias vara Davids son?" Ingen kunde svara honom ett ord, och från den dagen vågade ingen längre fråga honom.* (Matt 22:41-46) Judarna kunde inte förstå hur Messias kunde vara både Davids Herre och Davids Son. Detta är i själva verket ett argument för att Messias gudomlighet.
2. Gud vill samla sin folk
 - 2.1. Genom hela historien har Gud alltid handlat gång på gång *genom* sitt folk för att välsigna världen, och det första han gör i varje sådant skede är att han *samlar* sitt folk och ställer dem under sitt herravälde.

- 2.1.1. Han samlade ihop sitt folk och förde dem ut ur Egypten
- 2.1.2. Han samlade ihop alla tolv stammarna under kung David och de blev ett folk och en nation
- 2.1.3. Han samlade ihop sitt fördrivna folk efter babyloniska fångenskapen och förde dem tillbaka till landet
- 2.1.4. Han sände Jesus Kristus, sin Son, till världen med följande syfte, nämligen att *han skulle inte bara dö för folket utan också för att samla och förena Guds kringspredda barn.* (Johannesevangeliet 11:52)
- 2.1.5. När frälsningsverket var fullbordat och Jesus farit upp till himmelen för att sätta sig på Gud Faderns höga sida, står det att lärjungarna samlades för att utbedja sig kraft ifrån höjden och då står det följande: *När pingstdagen hade kommit var de **alla samlade**. Då kom plötsligt från himlen ett dån, som när en våldsamt storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt. Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem. Och de uppfylldes **alla** av den helige Ande...* (Apg 2:1-4a)
Notera orden: *alla* och *samlade*. När Gud skall göra något bland sitt folk, då samlar han -- genom sin Son -- ihop dem först.

2.2. Därför är det viktigt att Guds folk håller ihop. *Försumma inte era sammankomster, som en del har för vana, utan uppmuntra varandra* står det skrivet (Hebr 10:25). Det är inte genom att till varje pris hålla oss borta från gudstjänster och bönemöten som vi kan vinna seger som Guds folk, utan genom att vara tillsammans, och *fortsätta* att vara tillsammans. Vi läser om församlingen i Jerusalem var som hände efter att Anden hade kommit: *Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna. Alla människor bävade: många under och tecken gjordes genom apostlarna. De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt. De sålde allt vad de ägde och hade och delade ut åt alla, efter vars och ens behov. De höll samman och möttes varje dag troget i templet, och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande, uppriktig glädje. De prisade Gud och var omtyckta av hela folket. Och Herren lät var dag nya människor bli frälsta och förena sig med dem.* (Apostlagärningarna 2:2, 41-47 B2000) De samlades, de fortsatte att samlas, de höll samman, de hade allt gemensamt. Och människor blev frälsta. Gud folks *samlande* och *fortsatta sammanhållning* är avgörande för om människor skall bli frälsta eller inte.

2.3. Bibeln beskriver den lokala församlingen som en kropp: *Ty liksom kroppen är en och har många lemmar, men kroppens alla lemmar - och de är många - utgör en kropp, så är det också med Kristus. I en Ande har vi alla blivit döpta för att höra till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samme Ande utgjuten över oss. Kroppen består ju inte av en enda lem utan av många. Om foten sade: "Eftersom jag inte är hand, hör jag inte till kroppen", så hör den ändå till kroppen. Och om örat sade: "Eftersom jag inte är öga, hör jag inte till kroppen", så hör det ändå till kroppen. Om hela kroppen vore öga, hur skulle den då kunna höra? Om hela kroppen vore öra, hur skulle den då kunna känna lukt? Men nu har Gud satt lemmarna i kroppen, var och en av dem som han har velat. Om alltsammans vore en enda lem, var vore då kroppen? Men nu är lemmarna många och kroppen en. Ögat kan inte säga till handen: "Jag behöver dig inte", inte heller huvudet till fötterna: "Jag behöver er inte." Nej, tvärtom är de av kroppens lemmar som vi anser svagast så mycket mer nödvändiga. Och de lemmar i kroppen som vi anser värda mindre heder, klär vi med så mycket större heder, och dem som vi blygs för, skyler vi med så mycket större anständighet, något som de andra inte behöver. Men Gud har fogat samman kroppen och gett den oansenligare lemmen större heder, för att det inte skall uppstå splittring i kroppen, utan lemmarna ha samma omsorg om varandra. Om en lem lider, så lider alla lemmarna med den. Och om en lem hedras, gläder sig alla lemmarna med den. Men nu är ni Kristi kropp och var för sig lemmar. (Första Korintierbrevet 12:12-27 SFB98)*

2.3.1. Ser ni här vad Paulus varnar för? Att det skall uppstå splittring i kroppen genom att vissa av lemmarna distanserar sig från de andra och menar sig inte behöva de andra eller slutar visa dem omsorg. Särskilt ligger faran i att en del lemmar, som menar sig vara starka, ser ner på de lemmar som (man själv anser eller som verkligen) är svaga. Kanske är man inte nöjd med sin pastor, hans förkunnelse, med äldstebröderna, eller tycker att musikerna är dåliga på att spela, eller att de väljer fel sånger, eller att vissa av medlemmarna inte leva sitt liv i vardagen som de borde göra.

2.3.2. Kanhända finns det fog för alla de här åsikterna: pastorn kan vara en dålig pastor, hans förkunnelse kan vara ihålig, tråkig eller till och med felaktig, äldstebröderna kan vara malplacerade och orkeslösa, musikerna tondöva och okänsliga för vilka låtar som passar, och vissa av medlemmarna kanske visst behöver möta Gud och förnyas i sin tro så att deras liv förändras.

2.3.3. MEN: det är inte genom att distansera sig från dessa människor som man löser något, utan det är genom att vara där och uppmuntra, tillrättavisa, stödja, bedja, gråta med de svaga som förändringen kan ske. Gud vill ha en *hel* församlingskropp, han vill samla sitt folk, och låta varje lem, oavsett om de är svaga eller starka, finna sin rätta plats i kroppen.

2.4. Lägg märke till att det står att Gud vill samla sin *här*. Här används ett hebreiskt ord, *chayil*, som betyder kan styrka, makt, välstånd, eller arme² och av sammanhanget förstår vi att det avser Guds folk. Vi skall se på Guds församlingen som en arme under ledning av en befälhavare som är involverad i ett andligt krig. Man behöver inte vara någon större strateg för att inse att det värsta som kan hända är att hären blir skingrad, och det uppstår förvirring om vad uppdraget är eller vad var och en har för uppgift i kampen. Isolerade från varandra blir vi lättare byte för fienden, men tillsammans står vi starka -- om vi följer vår befälhavare, Jesus Kristus!

3. Villigt kommer ditt folk

3.1. Vi ska notera en sak här, och det är att när *Gud* samlar sin här, då kommer hans folk *villigt*. Grundtextens ord, *nedabah*, betyder frivilligt, fritt, frivillig (offer)gåva, villigt. Samma ord används i Hosea 14:5: *Jag vill hela dem från deras avfall, jag vill älska dem av fri vilja, ty min vrede har vänt sig ifrån dem*. Gud har älskat oss av fri vilja och offrat sin Son för oss. Vill vi älska honom tillbaka av fri vilja? Hur vet vi att vi älskar Gud av fri vilja? Genom att vi älskar Guds folk av fri vilja! *Den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett* (1 Joh 4:20).

3.2. Är du och jag *villiga* att komma när Gud samlar sin här? Har Guds Ande så fått verka i oss att vi låter Gud samla oss, eller har hans kärlek inte nått sitt mål i oss? Om vi inte har något intresse av våra bröder och systrar är det fara värt att vår frälsning bara är ett tomt skal: *Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar bröderna. Den som inte älskar blir kvar i döden.* (Johannes första brev 3:14 SFB98)

3.3. Charles Finney och många andra har i otal predikningar och bibelstudier framhållit att när människan skall bli frälst eller Gud skall göra något bland sitt folk är vårt begränsade förstånd eller våra förmågor

² Så är det översatt i t.ex. 2 Mos 14:4,9,17,28 när det talas om Faraos arme som förföljde Israels folk.

sällan eller aldrig de största problemen, utan vår vilja. Ibland gömmer vi oss bakom fraser som: *jag förstår inte* eller *jag kan inte* men problemet är egentligen: *jag vill inte*.

3.4. Men villigt kommer hans folk, när han samlar sin här. Kom! Kom villigt! Ge upp ditt motstånd mot Andens maningar. Låt dig samlas, frivilligt och villigt, till Guds folk!

4. I helig skrud, kommer din unga skara inför dig

4.1. I *helig* skrud. När Bibeln, främst då Gamla testamentet, talar om helighet så handlar det om att något blivit *avskuret och separerat* från ett gammalt sammanhang och placerat i något nytt, ungefär som när man skär upp en morot i småbitar, avlägsnar blasten, och placerar morotsbitarna i köttfärssåsen. När Gud samlar sitt folk avskiljer han dem också från omgivningen så att de blir heliga.

4.2. Kommer din *unga* skara. Var är de unga människor jag vill använda, säger Herren? Det är ni yngre som skall axla de äldres mantel, det är ni som skall ta över stafettpinnen, det är ni som skall fullborda loppet och bärga in skörden. Herren vill samla er från er förskingring och ställa er i spetsen för sin här, såsom David, som bara var en ung pojke, gick fram mot filisteerna och besegrade Goliat. David var villig, ty han sa till kung Saul: *Ingen bör tappa modet. Din tjänare skall gå och strida mot denne filiste.* (1 Sam 17:32). Du som är ung och som Herren kallar när han samlar sitt folk, du kan ingjuta nytt mod i gamla, trötta och rädda kämpar om du bara är villig att gå!

Avslutning

Igår när jag satt och läste inför idag, såg jag i en kommentar att någon skrev att betydelsen av orden i slutet av vers 3 — *som daggen kommer ur morgonrodnadens sköte* — är svår att direkt fastlägga. Men kommentatorn påpekade ändå att man kan dra slutsatsen att liksom daggen *föds* på något mystiskt sätt när solen går upp, är samlandet av Guds unga skara något som på ett oförklarligt sätt föds fram när ljuset går upp, kanske en fördold hänvisning till pånyttfödelsen i Joh 3.

Gud vill samla sitt folk, sin unga skara, och Han gör det idag.